

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3227/2017. (IX. 25.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.21.167/2016/4. sorszámú ítélete, a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.664/2015/5. sorszámú ítélete, valamint a Fővárosi Törvényszék 71.P.24.724/2012/12. sorszámú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője útján (dr. Magyar Anikó, 7100 Szekszárd, Arany János u. 18., fszt. 4.) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria 2016. november 9-én meghozott Pfv.IV.21.167/2016/4. sorszámú ítélete, a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.664/2015/5. sorszámú ítélete, valamint a Fővárosi Törvényszék 71.P.24.724/2012/12. sorszámú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint a támadott ítéletek ellentétesek az Alaptörvény I. cikkével, II. cikkével, a XV. cikk (1)–(2), a XXIV. cikk (1), a XXVIII. cikk (1), valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdéseivel.
- [2] 1.1. Az indítványozó álláspontja szerint az ellene folyó büntetőeljárársban a nyomozó ügyészség az ártatlanság vélelmét sértő állításokat adott elő, az áttételt elrendelő határozatában tényként tüntette fel a bűncselekményeket, így az indítványozót már akkor bűnösnek kezelte, amikor a büntető eljárás még folyamatban volt. Határozata így sértette az emberi méltóságát, a jó hírnevét, és a hátrányos megkülönböztetés tilalmába ütközött, ezért polgári peres eljárást indított, amelyben az ügyészség további jogsértéstől való eltiltását, elégtételadásra kötelezését és sérelemdíj megítélését kérte. Keresetét az első- és a másodfokon eljáró bíróság is elutasította, felülvizsgálati kérelmét a Kúria nem találta alaposnak, ezért a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Az eljáró bíróságok megállapították, hogy az ügyészség nem állította tényként, hogy az indítványozó a bűncselekményeket elkövette, hanem a nyomozás alapjául szolgáló tényállást rögzítette, egyértelműen feltüntette továbbá, hogy vádirat benyújtására került sor, az ügy még folyamatban van. Az egyenlő bánásmód követelményének sérelme tekintetében pedig megállapították, hogy az indítványozó nem hivatkozott arra, és a periratok sem támasztották alá, hogy az ügyészség valamely védett tulajdonsága miatt, azzal összefüggésben eljárási szabályt segett és azzal az indítványozó számára hátrányt okozott volna.
- [3] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a polgári perben hozott határozatokat támadja. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok nem voltak pártatlanok, részükről hátrányos megkülönböztetés érte szakszervezeti vezetői tagsága miatt, valamint azon az alapon, hogy büntető eljárás volt ellene folyamatban. A bíróságok egyenlőbbként kezelték az ügyészséget, mely megjelenik az ítéletek ellentmondásosságában, illetve a hibás tényállás-megállapításban, abban, hogy nem foglalkoztak az egyenlő bánásmód követelményének sérelmével. A tisztességes eljáráshoz való joga sérelmét az okozta, hogy az eljáró bíróságok a tényállást nem állapították meg megfelelően, az a periratokkal nem állt összhangban, továbbá döntéseiket nem indokolták kellőképpen. Az Alaptörvény I. és II. cikke, valamint a XXIV. cikk (1) és a XXVIII. cikk (7) bekezdése vonatkozásában az indítványozó önálló érvelést nem terjesztett elő.
- [4] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el az ügyben. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek, különösen a 27. § szerinti érintettség, a jogorvoslat kimerítése, valamint a 29–31. § szerinti követelményeknek.
- [5] Az Abtv. 27. §-a alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés

- vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [6] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. Jelen indítvány ugyanakkor nem vet fel sem bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.
- [7] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog és az Alaptörvény XV. cikke szerinti diszkriminációtilalom vonatkozásában is alapvetően a bíróságok tényállásbiztosító tevékenységét, a bizonyítékok felhasználását és értékelését kifogásolta. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve, nem ténybíróság, a bizonyítási eljárás lefolytatása, a bizonyítékok értékelése és ezen keresztül a tényállás megállapítása, illetve annak felülvizsgálata a jogorvoslati eljárás(ok) során a bíróságok, végső soron a Kúria feladata {3273/2016. (XII. 20.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [8] Az indítvány szintén kifogásolta, hogy az eljáró bíróságok nem indokolták kellőképpen döntéseiket. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolási kötelezettség minimális elvárásként megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Az indítványozó által előadott érvek alapján azonban az indokolási kötelezettség megsértése nem merül fel, mivel a bíróságok az indítványozónak az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit megvizsgálták és ennek értékeléséről számot adtak. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására. Ezért az indítvány e vonatkozásban sem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét {3179/2016. (IX. 26.) AB végzés, Indokolás [15], 3064/2017. (III. 31.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [9] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2017. szeptember 19.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/706/2017.

